

bilitats per la falta de diners.

Moscou és una ciutat cara: per entendre'ns una cervesa costa unes 1000 ptes i un café 500 ptes.

Els supermercats són molt antiquats, sense ordinadors i amb poc sortit. Els taxis, són una màfia, que si et despistes, quan baixes acceleren i adéu a les maletes. També els va cridar l'atenció, la precarietat de les oficines del Ministeri d'Educació: portes forrades amb polipiel clavat de mala manera amb xinxetes i grapes.

El Kremlin dividix la ciutat: a un costat la part rica i a l'altre, a dos passes, la pobra, on la gent al ple del dia remene les escombraries per trobar alguna cosa per menjar.

Després de passar tres dies (sis hores) amb Sergi, s'ha de tornar cap a Espanya encara sense ell.

Molt abans del que es pensaven els tornen a cridar, a primers de novembre, i ja els informen que es farà el judici deseguida.

Tornen a vore i a tindre amb ells a Sergi i això els done força suficient per encarar-se amb el jutge, per molt rus que siga, i obtindre la sentència immediata, favorable i definitiva.

Tranquils si torneu a tindre la pell de gallina. Imagineu a Juanvi i a Rosa com se'ls deguera posar.

Fins i tot el jutge rus, es va adonar que són bona

gent i els va felicitar amb un somriure.

El dia 17-11-02 arriben a les Coves amb el millor record de Moscou.

A hores d'ara ja l'estimem tots: familiars, veïns, amics, i també ell a natros.

Gràcies Rosa i Juanvi per contar-nos esta experiència i moltes felicitats.

